

Afgift er saa bleven sat til 50 Ore pr. Registrertion. Netto for Dampskibe og 17 Ore pr. Registrertion Netto for Sesskibe, alt om Halvaaret. Den vil herefter blive opkrævet 2 Gange om Aaret, nemlig den 30te Juni og den 31te December. For saa vidt et Skib i det paagældende halve Aar har gaaet i udenrigsk Fart, vil det altsaa komme til at betale denne Afgift. Hvor store Konsulatsafgifter der tidliære have paahvilet Skibene, vil for en Del Skibes Vedkommende vanskeligt kunne oplyses, da vi ikke have statistiske Oplysninger derom. For Dampskibenes Vedkommende foreligger der dog saadanne Oplysninger, at jeg ikke tror at tage meget fejl ved at sige, at de Dampskibe, som gaa i Fragtfart, have betalt mellem 2 Kr. og 1 Kr. 20 Ore om Aaret i Afgift pr. Ton; for disse Skibe vil det altsaa blive en absolut Nedsættelse, naar de herefter kun komme til at betale 1 Kr. pr. Ton om Aaret. De Dampskibe derimod, som have haft en fast Fart i forud bestemte Router — det omfatter jo særlig alle det forenede Dampskibsselskabs Skibe — have betalt lidt mindre; den Afgift, de have betalt, vil vel kunne regnes til at udgøre 89—90 Ore pr. Ton; for dem vil der altsaa være at betale ca. 10 pCt. mere, end der tidligere er betalt. Men paa den anden Side vil hele denne Ordning medføre paa store Fordele for dem i anden Henseende, at jeg ikke tvivler om, at Reberne ville være tilfredse med den, idet Skipperne blive fri for hver Gang at skulle melde sig personlig hos Konsulen ved Ankomsten til Havnen og ligeledes ved Afgangen. § 3 er nemlig truffen den Ordning, at det vil være nok for Skipperen skriftlig at melde sig til Konsulen. — Dette er altsaa den Ordning, som er foreslaaet med Hensyn til Opkrævning af Konsulatsafgiften.

Det andet Punkt, hvor der ogsaa er fket Forandring, er med Hensyn til de Personer, man har tænkt skulle beklæde Konsulatsposterne. Ordningen med Hensyn til Afgiftens Opkrævning skulde være endelig, men for Konsulernes Vedkommende skulde det kun være en foreløbig Ordning, som blev truffen. I dette Øjeblik er Stillingen den, at de ca. 650 Konsuler og Vicekonsuler, som ere ansatte, ere valgte, ere saakaldte Røbmandskonsuler, medens Tanken altsaa nu er, at man skulde gaa over til, at der paa de vigtigste Pladser, hvor den danske Handel og Skibsfart har den største Interesse, skulde ansættes udsendte Konsuler. For at gennemføre dette, skulde følgende Ordning træffes: Med Hensyn til de nuværende Konsuler har man tænkt sig Forholdet bevaret, saaledes som det i dette Øjeblik er. Man har tænkt

sig at have Udset til at kunne beholde i alt Fald den største Del af de nuværende Konsuler, og mener, at de Udgifter, de have, nogenlunde kunne blive dækkede ved, at man giver dem en Godtgørelse herfor, i Stedet for den Indtægt, de tidligere have haft ved Konsulatsafgiften. Der vil altsaa, saa længe en Konsul ønsker at fungere, og saa længe som man er tilfreds med hans Funktion, ikke være Grund til at antage, at der for hans Vedkommende vil ske nogen videre Forandring. Det maa Ministeriet sætte saa meget mere Pris paa, som det jo gennem en lang Arrække har lært de nuværende Konsuler at kende som Folk, hvem det har været i højeste Grad maatpaaliggende paa enhver Maade at udføre de Opgaver, som ere dem paalagte, og det vilde være beskaelligt, om der skulde ske altfor stor Forandring i de nuværende Konsulatsforhold. Man har dog ment, at det var rimeligt og forsvarligt paa de Steder, hvor Konsulatsafgiften ikke har udgjort 100 Kr. om Aaret, at undlade at give denne Godtgørelse, idet man har syntes, at det var et saa ringe Beløb, at der ikke vilde være Anledning til at bebyrde sig med hele denne Forjættelse af disse Smaaebeløb, som ellers maatte finde Sted. Jeg skal i øvrigt komme med den Oplysning, at denne lille Indskrænkning omfatter saa mange Konsuler, at af de omtrent halvhundredte Hundrede Konsuler, som i dette Øjeblik virke, ville omtrent de halvsjette Hundrede falde ind under denne Kategori, idet der nu ikke er meget over 100 Konsuler, som af deres Konsulatvirksomhed have haft 100 Kr. i aarlig Indtægt. — Det var saa Tanken, at naar et Konsulat bliver ledigt paa et af de store Pladser, hvor den danske Handel og Skibsfart er stærkt interesseret, at tage under Overvejelse, om der paa dette Sted burde ansættes en udsendt Konsul. Man har allerede i Lovforslaaget indsat en Lønning for disse; der skulde dels være Konsuler og dels Vicekonsuler. Lønningen er sat til 6,000 Kr. aarlig for en Konsul og Opholdspengene til mellem 4- og 8,000 Kr., medens en Vicekonsul skulde begynde med 1,500 Kr. i Løn og 2,500 Kr. aarlig i Opholdspenge; han skulde saa kunne gaa til 3,500 Kr. i Løn og 4,500 Kr. i Opholdspenge. Jeg skal naturligvis være villig til at indrømme, at disse Lønningsfater ere meget lave; jeg kunde sikkert have ønsket at saa dem en Del højere, og det vil altid vise sig vanskeligt for en saadan Betaling at erhverve fremragende Kapaciteter til, at gaa ud i denne Karriere. Paa den anden Side er det dog min Mening, at den vil blive benyttet af adskillige unge Mænd,